

El món es dels agosarats - Levante de Castelló - 18/03/2019

EL MÓN ÉS DELS AGOSARATS

TEATRE CRÍTICA

Ximo Montañés

La Celestina

PARANIMF DE LA UNIVERSITAT JAUME I

► **Text:** Fernando de Rojas. **Adaptació i direcció:** Jaume Polcarpo. **Intèrprets:** Àgueda Llorca i Pau Gregori. **Disseny Escenografia:** Jaume Polcarpo. **Producció:** Bambalina Teatre Practicable.

El Paranimf porta per fi a Castelló la producció del veterà grup valencià Bambalina, *La Celestina*, una peculiar versió del clàssic de Fernando de Rojas reconeguda i guardonada amb nombrosos premis.

L'empresa que va assumir el creador Jaume Polcarpo no era fàcil per no dir que agosarada. Representar la famosa tragicomèdia de Calisto i Melibea, tot un clàssic de la literatura espanyola amb un doble desafiament. Adaptar i integrar un text dramàtic a priori tan distant per a l'espectador i construir una posada en escena amb la interpretació de només dos actors.

L'encert final, per tant, ha estat també doble. El muntatge de Polcarpo apostant per les tècniques i recursos del teatre d'objectes i de titelles, ha fet possible una posada en escena contemporània, dinàmica i rica en imatges

Quant al text, l'adaptador i director no ha renunciat al llenguatge literari de l'obra original tot i la simplificació i modernització de part del vocabulari que fa que aquest arribe sense embuts a l'espectador.

Molt interessant resulta el joc escènic generat amb la manipulació dels titelles, on el cos de l'actor es va empeltant amb el cap del personatge i amb altres parts del cos en una modalitat ben singular que, sense abandonar el codi d'aquesta mena de teatre, va més enllà, proposant una dramaturgia viva i interdisciplinària.

El públic del Paranimf va gaudir del que va ser una adaptació modèlica d'un clàssic, una mirada diferent de *La Celestina*, amb una interpretació extraordinària d'Àgueda Llorca i Pau Gregori, dos actors i manipuladors que s'encarreguen de donar vida, mai millor dit a una desena de personatges, donant-los les veus i els seus cossos.

Cal rescatar els clàssics per tal que no queden reduïts als seus noms o a la condició de volums tancats en la seua versió original. Les adaptacions, com aquesta *Celestina*, fetes des del màxim respecte a l'original –simplificada, però fidel– de l'obra, poden contribuir al manteniment d'aquestes obres dins del món de referències culturals. Si aquest era l'objectiu, el camí de Bambalina ha estat molt encertat.